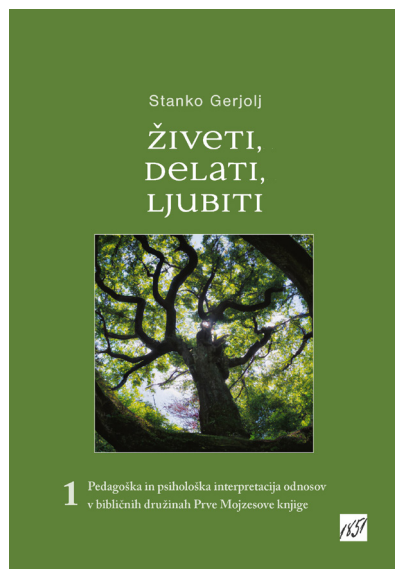

CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA

— Prva slovenska založba —

STANKO GERJOLJ: ŽIVETI, DELATI, LJUBITI 1

Podatki o knjigi

- Naslov: Živeti, delati, ljubiti 1
- Podnaslov: Pedagoška in psihološka interpretacija odnosov v bibličnih družinah Prve Mojzesove knjige
- Avtor: Stanko Gerjolj
- Knjigi na pot: dr. Janez Vodičar
- Recenzenta: dr. Janez Vodičar in dr. Iva Nežič Glavica
- Urednica: dr. Cvetka Rezar Mlakar
- Format: 140 mm x 210 mm
- Vezava: mehka z zavili
- Število strani: 328
- ISBN: 978-961-278-816-2
- Cena: 29,50 €
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba
- Leto izdaje: 2026

Kontakt

Uredništvo

T 03 426 48 00

urednistvo@celjska-mohorjeva.si

Vzgoja za pristne odnose ob prepoznavanju senčnih in sončnih odtenkov svetopisemskih osebnosti

Prvi del trilogije ddr. Stanka Gerjolja s psihološko-pedagoško interpretacijo pogloblja razumevanje svetopisemskih likov, ki so nam v svojih hrepenenjih, vzponih in padcih izrazito blizu. Pred bralcem se razkrivajo kot osebe, ki jih Bog kljub njihovi nepopolnosti ne zavrača, temveč jih potrpežljivo spremlja in vzgaja v procesu osebnostne rasti. Avtor tako skozi prizmo Božje pedagogike razodeva, kdo človek je in kdo lahko postane. S tem spodbuja premislek o temeljnih vprašanjih, ki si jih zastavljamo na stičišču psihologije, pedagogike in religije.

(iz recenzije dr. Ive Nežič Glavica, geštalt trenerke)

V prenovljeni in močno dopolnjeni knjigi profesor Gerjolj smiselno vodi bralca, da zmore ob branju iti pot učlovečenja Božjega načrta za vsakega izmed nas. Po teh zgodbah in sodobnih znanstvenih dognanjih bomo ob branju zmogli postopno rasti za pot odrešenja. S pomočjo strokovne literature z najrazličnejših področij avtor pokaže, kako se modrost odnosov, odraščanja in umiranja povezuje z Božjim načrtom za vsakega izmed nas že v najstarejših zgodbah človeške dediščine. Zgodbe iz prve knjige Svetega pisma, ki so temelj razumevanja človeka v luči Božjega razodetja, v tem delu dobivajo še sodobno znanstveno ozadje. Prav zaradi tega lahko to knjigo bere vsak, veren ali neveren. Vsak lahko prepozna sebe in se čudi modrosti starih, ki so veliko pred psihološko nevrološkimi raziskavami razumeli bistvo človeka in njegovo temeljno potrebo po odnosih.

V novi posodobljeni izdaji bomo našli možnosti, kako se v sodobni digitalni družbi, kjer tempo življenja vedno bolj prazni naše odnose in onemogoča, da bi drug z drugim vzpostavili pristen odnos, ter s tem razvrednoti posameznika, lahko zaustavimo. Branje kot zaustavitev ob bibličnih junakih nam ponuja možnost, da najprej s pomočjo zadnjih dognanj znanosti premislimo svoje življenje in končno odgovorimo na Božji klic k odrešenemu življenju. S tem bomo vedno bolj pripravljeni, da bolj polno živimo, preudarno delamo in bolj po Božje ljubimo.

(iz recenzije dr. Janeza Vodičarja)

O avtorju

Stanko Gerjolj (rojen 31. maja 1955 na Črnem Vrhu nad Polhovim Gradcem) je duhovnik in član Misijonske družbe – lazaristov. Doktoriral je iz teologije (1986) na Teološki fakulteti in iz pedagogike in psihologije (1995) na Humanistični fakulteti Univerze v Innsbrucku. Dodatno se je izobraževal v geštalt pedagogiki in leta 2001 pri Inštitutu za integrativno geštalt pedagogiko v Gradcu pridobil naziv geštalt trenerja. Predsedoval je Zvezi inštitutov in društev za integrativno geštalt pedagogiko v Evropi in je soustanovitelj Inštituta za integrativno geštalt pedagogiko v Sloveniji.

Sodeloval je pri ustanavljanju Škofijske klasične gimnazije v Šentvidu nad Ljubljano in tam nekaj let vodil svetovalno službo. Na Teološki fakulteti je deloval v letih od 1992 do 2021 in z upokojitvijo prejel naziv zaslužni profesor Univerze v Ljubljani. V letih od 2008 do 2012 je bil dekan in član Senata Univerze v Ljubljani, več let je bil tudi član Strokovnega sveta Republike Slovenije za splošno izobraževanje.

Napisal je več monografij (izdanih pri priznanih založbah v Sloveniji in tujini) in znanstvenih člankov ter učbenikov za katehezo, namenjenih katehizirancem od 6. do 9. razreda. Kot gostujoči profesor je sodeloval z znanstvenimi ustanovami zlasti v Avstriji in Nemčiji ter v ZDA, pa tudi na Poljskem, Slovaškem in Hrvaškem.

Iz knjige

Ob prebiranju bibličnih besedil in psiholoških interpretacij doživljamo občutek, da so nam vsaj do neke mere podobni vsi biblični liki. Upravičeno opažamo, da svetopisemske osebnosti odlikavajo tudi naše življenje, kjer v mnogih primerih prepoznamo lastne reakcije. Marsikdaj čutimo, kako smo jim podobni ne le v reakcijah, marveč tudi v najglobljem čutenju, ki ga ponazarjajo in izražajo prav biblični liki.

Psihološke vezi med moškimi in ženskami so zelo prepletene in z vidika psihološke strukture osebnosti ni čistih moških in čistih žensk. To pomeni, da se v vsakem izmed nas oglašajo tako moški kot ženski liki, kar zaslutimo zlasti pri Jakobu in v pripovedih, povezanih z njim.

Sveto pismo o nosilnih osebnostih navadno govori pestro in jih postavlja v kontekste, ki jih izzovejo, da pokažejo svoj resnični obraz. Tako so vse osebnosti predstavljene v senčnih in sončnih odtenkih. Ko se z njimi srečujemo, nas psihologija učenja in vzgoje vabi, da si ne lažemo in se ne sprenevedamo, marveč da se z njimi identificiramo tako v grešnem kot krepostnem kontekstu. Za našo osebnostno rast je zdravo, da vsak lik spregovori s celim obrazom. Le tako bo bogatil našo notranjost in sooblikoval našo osebnost.

Vsak izmed nas torej v sebi nosi Abrahama, ki veruje, hrepeni po družinski sreči in pogumno odhaja v življenje, pa tudi Abrahama, ki se v preizkušnji ustraši zase, zataji svojo ženo in izgubi občutek zanj. V nas se oglašata Abraham in Sara, ki igrata odnos in rojevata »nezakonske« sadove, a ne nehata hrepeneti po pristni rodovitnosti. V nas sta oba, ko iskreno ljubita, a tudi oba, ko »igrata« ljubezen. V nas je Abraham, ki ga je strah in je posesiven do svojih najbližjih, pa tudi Abraham, ki prisluhne svoji vesti, v njej prepozna Božji glas in je sposoben verovati in zaupati takrat, ko je najbolj potrebno.

Tudi Izak in njegova žena Rebeka sta v nas v vseh njunih posamičnih in skupnih razsežnostih. Izak nismo le takrat, ko premagujemo in presegamo »izzive po Egiptu«, marveč tudi takrat, ko popuščamo in morda celo nepravilno izkoriščamo svoj položaj in moč, ki izhaja iz njega. V slehernem se oglašata zvita in nikoli zadovoljna Rebeka, pa tudi Rebeka, ki se z vsem življenjem postavi na stran šibkejšega. (Str. 311–312)